

5) PROMĚNA 2) HOUSENKA A MOTÝL

Proměna housenky v motýla je v křesťanské literatuře oblíbeným podobenstvím o proměně hříšníka v „nové stvoření v Kristu“, avšak většinou v pojetí morální metafory pro děti. Housenka, to je ten starý člověk v nás, egoista a sobec, co myslí jen na sebe, má kusadla a pořád by jen žrala to listí. Motýl, to je ta proměna, kterou s námi dělá Ježíš, místo kusadel dostaneme sosáček a můžeme cucat sladký nektar z květů. V kázání pro dospělé byla zmínka o housence už méně alegorická a více analogická. Ani věda prý nedokáže přesně popsat, co se vlastně uvnitř kukly děje, prý se útroby housenky v kukle přímo rozpustí na kaši, stejně tak i my se máme dát Bohem rozpustit na kaši, starý člověk v nás musí zemřít, abychom mohli být přetvořeni do podoby Kristovy. Když to Bůh mohl udělat s housenkou, proč ne s námi? Tolik kázání pro dospělé. Někdy se zdůrazňuje, že to je jen metafora a že to není totéž. (?) Snad kvůli tomu, že housenka, přeci jen, není hříšná. To mne na tom totiž mátl. Když si odmyslím tu morálku, tak to sedí úplně přesně. Asi před 20-ti lety jsem to použil jako svědectví pro Krista u svého přítele, akademického malíře, ale neuspěl jsem. Řekl mi na to, že pak je všechno v pořádku, stačí, když si prostě počkáme, až to „zakuklení“ na nás přijde také. Nedokázal jsem mu vysvětlit, jak je to potom s hříchem. Pokud by totiž Bůh záměrně zakódoval hřích do housenky předem, běží všechno podle plánu a hřích podle Boží vůle už není hříchem. Přitom jsem jasně věděl, že jsem zhřešil, že jsem dělal věci nečisté, kterých se teď děším. Takové vysvětlení, že to Bůh všechno „předzvěděl“, (to, že Adam a já zhřešíme), protože je vševědoucí a housenku nám dal jenom jako podobenství, (abychom měli metaforu pro děti), možná někoho uklidní, ale mne ne.

Kapka vody na hladině mi dává odpověď. Vše je stvořeno Božím Slovem a vše co Bůh stvořil je dobré. Nic z toho není hříšné a nic z toho ani hřích nezobrazuje. Takže ani housenka není hříšná a také ani hřích nezobrazuje. Vše ve stvoření obsahuje jakousi „vracečku“, podobně jako kapka na hladině se vrací zpět vzhůru, tak i rostlina vrací hnožství nových semen, tak i motýl je tou „vracečkou“, protože jenom motýl klade nová vajíčka, to housenka neumí. **Člověk hříchem o tuto „vracečku“ v duchovní nadpřirozené poloze přišel**, od té chvíle netuší, že by měl něco takového, jako každá správná housenka, udělat.

Vůdčí ideou Bible, tj. hlavní důvod proč byla napsaná je něco, co bych nazval možná trochu surrealisticky: „**Zmotýlovatění člověka**“. Myslím to zcela vážně, Bible je praktickým návodem, jak znovu získat přístup ke stromu života, jak navázat tam, kde Adam skončil a nechat se Bohem proměnit v „nebešťana“. Bible je návodem na zmotýlovatění člověka. To je jejím obsahem. Ježíš sám tímto „zmotýlovatěním“ prošel a teď nám ho prostřednictvím Ducha Svatého nabízí. Jenom on vlastní ten kód, ten potřebný software, který si potřebujeme nainstalovat do svého ducha a můžeme hned zahájit program „Zmotýlovatění“. Upozorňuji, že jde o freeware, zcela zdarma, můžeme si ho okamžitě stáhnout (z nebe), jen je třeba se zaregistrovat.

V čem je tedy hřích? Hřích není v tom, být jako housenka, hřích je, jako housenka zůstat a odmítnout se zakuklit. Adam měl být také proměněn, byl stvořen jako pozemšťan - housenka, ale svým hříchem a vyhnáním z ráje o své zmotýlovatění přišel. Ježíš nám to nabízí zpět, ale musíme ho přijmout.

Ježíš dopředu prozradil učedníkům, co nám ukáže Duch Svatý, až ho k nám pošle:

„On přijde a ukáže světu, v čem je hřích, spravedlnost a soud: Hřích v tom, že ve mne nevěří.“

(Jan 16,8-9)

Duch Svatý teď chce něco ukázat světu, ne jenom církvi, ale i světu. Má jistě také zájem na tom, aby to bylo pro svět srozumitelné. Hřích už není v porušování „Desatera“, (viz. Schema: „Jak je to se zákonem“), hřích dostal jiný rozměr, je to zřeknutí se zmotýlovatění, odmítnutí proměny, bez ohledu na to, zda jde o slušného

občana, nebo o darebáka. Ve hře je něco, co se týká spíše kosmologie, než morálky. Jestliže hřích je v tom, když nevěříme v Ježíše, neznamená to žádnou abstraktní (náboženskou, dogmatickou) víru, kterou je nutné slepě přijmout, jenom proto, že je to v Bibli. Duch Svatý nesoudí a neviní žádného, kdo ještě v Krista neuvěřil, ale každý kdo se od Krista odvrací, sám sebe odsuzuje. Proč? Protože jenom v něm je náprava všech věcí. Housenka, která odmítá se zakuklit, to je člověk, který odmítá Krista. **Přijmout Krista už nemáme proto, že jsme zhřešili, ale protože jsme zhřešili, tak ho odmítáme.** Také Adam v ráji i s celým svým potomstvem, (i kdyby nezhrěšil), měl přijmout Krista a prožít stejnou proměnu, jako Ježíš na hoře „Proměnění“. Ježíš nepřišel jenom kvůli hříchu, ale také aby nás přivedl ke svému proměnění.

Kdyby housenka měla svobodnou vůli se rozhodovat jako člověk, mohla by říci: „Ne, tam já vám nevlezu, do té kukly, to je jako vlézt do rakve a já se mam ráda, já nepotřebuju bejt nějakým motýlem, či co, kdo ví odkud se ty potvory berou, správná housenka má žrát listí a né koukat po nějakých vzdušných zámčích nahoře ve květech, já nepotřebuju cucat někde nějaký nektár, já jsem skromná.“

Pokud vidíme biologickou reprodukci v přírodě jako analogický předobraz věčného života v poloze nadpřirozené u člověka, pak tato housenka se právě zřekla věčného života, neboť schopnost biologické reprodukce v ní není. Může akorát pořád jenom žrát, až ztloustne, pak praskne a nic.

Jako výtvarník vidím jasnou souvislost s tvarem kapky na hladině, listy rostlin patří k vegetativní explozi první fáze kapky (kráter), květ směřuje vzhůru, patří tedy k druhé fázi kapky (středový výtrysk). Při detailnějším zkoumání květu snadno zjistíme, že se celý princip kapky opakuje, znovu je zde kráter okvětního kalichu a pestík jako středový výtrysk. (Fotografie ukazuje pokus s dvěma kapkami vody dopadajícími na hladinu za sebou v intervalu zhruba 0,1 vteřiny. Kapka rozkvetla.)

Housenka patří k listům, motýl ke květu. Vše je stvořeno Božím Slovem a rozděleno na dvě odlišné části, které lze principiálně označit jako **rozptyl a shromáždění**. Rozptyl je obrazem všeho pozemského, shromáždění je pak předobrazem nebeských věcí. Také Bible jako psané Slovo Boží má strukturálně stejný tvar. Jako je kukla výrazným předělem v životě motýla a dělí jej na dvě odlišné části, je i Bible rozdělena na dvě části, Starý a Nový zákon. To, co obě části Bible rozděluje i spojuje, je Jan Křtitel. Je označen za posledního proroka Starého zákona, ale zároveň už připravuje cestu Pánu Ježíši Kristu, který přináší nové věci a nové změny v duchovních oblastech.

Zákon a proroci až do Jana, od té chvíle se zvěstuje království Boží.

(Lukáš 16,16)

Sám Pán Ježíš Kristus, živé Slovo Boží, které se stalo tělem, ve svém životě prošel stejnou strukturální proměnou, jako housenka. Jako vzorná housenka, která ví co má udělat, žil jako tesař, v pravý čas pak přišel za Janem Křtitelem a nechal se od něho pokřtít. Při křtu na něj v podobě holubice sestoupil Duch Svatý a hned ho vyvedl na poušť, kde se 40 dní postil. Po návratu z pouště se už nevrátil k řemeslu, ale začal nový život v kázání evangelia, uzdravování a činění zázraků. Křest je pohřeb starého člověka a housenka činí totéž, dobrovolně leze do své rakve, takový příkaz přijala od svého stvořitele. **Housenka je vzorná křesťanka**. Tam nějakou dobu nepřijímá žádnou potravu a Bůh činí zázrak proměny v motýla. Ježíš na poušti také nepřijímal žádnou potravu, ale svou proměnu musel vybojovat s pokušením od Satana. Ježíš po 40-ti dnech zvítězil a andělé ho obsluhovaly.